



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/96/2013/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

122/2014. (VI. 12.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**<sup>1</sup> jogi képviselő útján 2013. február 6-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. június 12-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

**m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .**

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

A panaszos jogi képviselője 2013. február 6-án elektronikus úton terjesztette elő a panaszát, majd 2013. február 7-én kelt beadványában a jogi képviselő és a panaszos aláírásával is megerősítettek.

#### I.

1) A panaszos jogi képviselője panaszbeadványában előadta, hogy a panaszos 2011. október 22-től bérleti jogviszonyban egy ingatlan vonatkozásában L. J.-nével, aki minden ellenkező állítása ellenére nem mondta fel a panaszos bérleti jogviszonyát. A panaszos rendszeresen megfizetett minden rezsit és bérleti díjat. Ennek ellenére a bérbeadó fizetési igény kapcsán azt állítja, hogy felmondta a bérleti jogviszonyt, ám semmilyen irat átvételére nem került sor 2013. február 4-ig, és akkor is csak egy fizetési felszólítást tartalmazott a levél.

2013. február 1-jén este valamikor 20-22 óra között két rendőr jelent meg a bérleménynél a bérbeadó hívására. Az egyik rendőr mind a panaszost, mind az egyik barátját, B. Gy.-t, mind pedig a panaszos édesapját igazoltatta.

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2013. február 2-án 22 óra körül ért haza a panaszos a családjával, de a panaszos útját elzárta a bérbeadó és kb. 15-20 ember, akik a panaszost és családját (köztük kiskorú gyermekét) megakadályozta abban, hogy bejussanak a bérleményembe: fenyegettek és azt mondták, hogy megszűnt a bérleti jogviszonya, takarodjon el. Olyan fenyegetés is elhangzott, hogy ha a panaszos és családja beteszi a lábát a kapun, akkor megverik. Ezen fenyegető fellépés és az erőszak kilátásba helyezésének hatására a panaszos és családja nem mertek az ingatlanba belépni, és rendőrt akartak hívni. Erre azonban nem került már sor, mert „véletlenül” éppen arra kanyarodott egy rendőrautó. A rendőrök (egyikük ugyanaz volt, aki előző nap intézkedett) megálltak és odajöttek. A panaszos elmondta neki, hogy ezek az emberek nem engedik. Erre az előző nap kikerkezett rendőr minden további kérdés nélkül azt mondta, hogy „Jogos, mert láttam a papírt, hogy decemberi hónapban fel lett mondva a szerződés”. Erre a panaszos közölte, hogy ott van a bérleti szerződése és nem mondtak fel neki, mindent rendesen megfizetett. Ez a rendőröket nem érdekelte, rá sem néztek a papírra. Ugyanaz a rendőr azt mondta, hogy „állapodjunk meg, hogy a jövő héten egy nap 45 percre egyedül bemehet, és annyi tárgyat összeszedhet, amennyit tud”. Ezen eljárás miatt a panaszosban az érzés támadt, hogy az intézkedő rendőr „be lehet avatva”, ezért pánikba esett. Levette a cipőjét és be akart mászni a bérlemény udvarára (mely szintén a bérleti jogviszony része). Ekkor a rendőr rászólt, hogy fejezze be, különben elő fogják állítani. Erre a panaszos elállt a korábbi szándékától és sírva leült a földre, a rendőrök elmentek.

Ezt követően a panaszos telefonon felhívta a rendőrséget, amire két rendőrautó érkezett a helyszínre (az egyik az előbbi járőr volt, a másik gépkocsi pedig Sz. városból érkezett). A kikerkezésig a panaszos már négy alkalommal hívta a rendőrséget. A kikerkező rendőröktől a panaszos kétségbeesve kérte a segítséget, de az immár kint lévő 5-6 rendőr sem volt hajlandó segítséget nyújtani, vagy a 15-20 embert igazoltatni - erre való határozott felszólításra se. Ellenben elhangzott az, hogy a panaszossal szemben mennyi baj van, és ismét kilátásba helyezték a panaszos előállítását.

A jogi képviselő álláspontja szerint 2013. február 1-jén a rendőrök szakszerűtlenül és indokolatlanul fogatosították igazoltatást, míg február 2-án passzív magatartásukkal nem akadályozták meg a magánlaksértés, illetve az önbíráskodás bűncselekményeit. Ugyanis sem bíróság, sem hatóság nem a panaszost a bérleménye elhagyására, és a rendőrség azt eltúrte, hogy ügyfelemet és kiskorú 10 éves gyermekét a bérleményéből kizárják.

2) a) A panaszos jogi képviselője és a panaszos a 2013. február 7-én kelt beadványában aláírásával is megerősítette beadványt, továbbá csatolták az eljárásbeli képviseleti jogosultságot igazoló az ügyvédi meghatalmazását.

b) A panaszos jogi képviselője egyúttal megküldte a Sz.-i Rendőrkapitányságon 2013. február 7-én a panaszos által tett feljelentésről készült jegyzőkönyvet. A panaszos a feljelentésben ismertette a február 2-án a bérleménynél történeteket, miszerint 20 óra körül telefonon értesítették, hogy pakoljon ki az épületből. A panaszos 22 óra körül érkezett az ingatlanhoz, ekkor azonban már kb. 20 fő tartózkodott az ingatlannál, az épületbe nem engedték be, fenyegetően léptek fel vele szemben. Előadta, hogy tartozása nincs, 2013. január 10-én kapott egy levelet, amit azonban nem tudott átvenni a postán, így nem tudja mi volt benne, a bérbeadó azt állította, hogy a felmondás.

c) A panaszos jogi képviselője megküldte a panaszos által 2013. február 3-án a BRFK Panaszirodáján előterjesztett beadványát másolatban. A beadvány tartalmában megegyezik a Testületnél előterjesztett panasszal, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

## II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) F. P. r. alezredes 2013. február 4-én kelt jelentésében előadta, hogy 2013. február 2-án 21 óra 5 perckor megjelentek a D. város, E. u. 19. szám alatt, mert albérlő - főbérlő közötti vitáról érkezett bejelentés. A helyszínen a bejelentő fogadta a rendőröket, aki elmondta, hogy az E. utca 19. szám alatti ingatlan az ő tulajdonában van. Az ingatlant albérletbe adta ki a panaszosnak.

Az főbérlő<sup>2</sup> elmondása szerint az albérlő több közüzemi számlát is késve, vagy egyáltalán nem fizetett be, emiatt ő felmondott az albérlőnek. 2012. december elején két esetben is próbálta írásban ezt közölni az albérlővel, de az nem vette át a küldeményeket, ezért december végén két tanúval felkereste és azok jelenlétében átadta a felmondási papírt. Ezeket az iratokat bármikor be tudja mutatni, a rendőri intézkedés ideje alatt is nála volt. 2012. február 3-án<sup>3</sup>, miután az albérlőjével többszöri eredménytelen kísérletet tett a megegyezésre, az ingatlan bejáratát leláncolta, és az albérlőt már nem engedte be az ingatlanba. Az albérlőnek lehetőséget kínált arra, hogy a személyes iratait, tárgyait egyéb dolgait magához vegye és közölte vele, hogy a tartozásai miatt eljárást fog kezdeményezni vele szemben a R.-i Városi Ügyészségen.

Ezután meghallatta az albérlőt, aki elmondta, az egészről egy szó sem igaz, ő nem tartozik senkinek, minden rendben kifizetett ér az albérletet is kifizette márciusig. Kérdésre elmondta, hogy a befizetésektől, illetve az albérleti díj kifizetéséről semmilyen igazolással nem rendelkezik.

A helyszínen mindkét fél részére elmondta a r. alezredes, hogy az anyagi vitás ügyeiket a R.-i Járási Bíróságon tudják megoldani. A tájékoztatást ugyan mindkét fél megértette, de a panaszos nem vette tudomásul. Ismételten többször elmondta a rendőr az albérlő részére a lehetőségeit, de kompromisszum képtelensége és makacssága miatt nem akarta megérteni, Figyelemmel arra, hogy a panaszos az események hatására rosszul lett, a rendőrök értesítették orvosi ügyeletet. A szükséges vizsgálatot ezt követően a d. városi orvosi rendelőben folytatták le. A rendőrök elkísérték a panaszost az orvosi ügyeletre, mivel nem tudta, hogy az hol található, majd a rendőri intézkedést az ügyelet egyidejű tájékoztatása mellett befejezték.

A rendőri intézkedésnél jelen volt N. M. É. r. ftörm. és K. G. r. törm.

2) F. P. r. alezredes, őrsparancsnok 2013. március 6-án kelt jelentésében előadta, hogy 2013. február 1-jén és 2013. február 2-án D. város, E. utca 19. szám ingatlannál rendőri intézkedésre került sor. A rendőri intézkedés oka az volt, hogy a D.-i Rendőrség szolgálati telefonjára L. J.-né bejelentést tett, miszerint albérlője és közte vita alakult ki a bérleti viszonytal kapcsolatosan, nem tudnak dűlőre jutni, az albérlő magatartása miatt fenyegetve érzi magát és szeretné, ha a rendőrség a helyszínre megjelenne és segítene neki. A rendőröknek a bejelentés alapján intézkedési kötelezettségük keletkezett a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV.

<sup>2</sup> Vélhetően a tulajdonos, a jelentések felváltva egymás szinonimájaként használják a főbérlő és a tulajdonos kifejezést.

<sup>3</sup> A 2013. március 6-i jelentés szerint helyesen 2013. február 2-án.

törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1)-(2) bekezdések alapján. Amikor a panaszossal szemben intézkedtek a panaszos részére miután napszaknak megfelelően köszöntek, majd a r. alezredes elmondta neki, nevüket, a beosztási helyüket, illetve azt, hogy bejelentésre érkeztek az ingatlanhoz. A panaszost tájékoztatták a bejelentés tartalmáról, illetve a jogorvoslati lehetőségeiről is.

A bejelentést követően K. T. r. őrm.-rel jelent meg a helyszínen a r. alezredes, ahol a bejelentő L. J.-né fogadta. A panaszos ekkor még nem tartózkodott a helyszínen. L. J.-né elmondta, hogy ő az ingatlan tulajdonosa, az ingatlan egy részét tőle bérlő a panaszos. A panaszos a bérbeadó elmondása alapján a bérleti szerződésben ráháruló kötelezettségeket nem teljesítette, ezért 2012. december elején két esetben is próbálta írásban ezt közölni az albérlőjével és ezzel egyidejűleg a bérleti szerződést is írásban kívánta felmondani. Miután ez nem sikerült, ezért két hatósági tanúval 2012. december végén felkereste az albérlőjét, és a felmondást átadta részére. Az albérlő kötelezettség nem teljesítése abban nyilvánult meg, hogy közüzemi számla és lakbér hátraléka is keletkezett. A tulajdonos az ezzel kapcsolatos iratokat a rendőri intézkedés során magánál tartotta és a rendőröknek megmutatta. A tulajdonossal közölte a r. alezredes, hogy abban az esetben, ha anyagi vitás ügyeik vannak, és semmilyen formában nem tudnak megegyezésre jutni, akkor a R.-i Járási Bíróságon tud eljárást kezdeményezni. A tulajdonos a közlést tudomásul vette. Ezután meg kívánták hallgatni a panaszost is, ezért a tulajdonos engedélyével bementek az ingatlan udvari területére, és az albérlő lakrészéhez mentek.

A kopogásra egy férfi nyitott ajtót, a panaszos édesapja, aki orosz állampolgár és csak oroszul tudott. A r. alezredes ezek után orosz nyelven köszönt és bemutatkozott, majd elmondta, hogy a lányával szeretnének beszélni. Ez a közlés nehézséget nem jelentett, mert a r. alezredes korábban négy évig orosz nyelvet is tanult. A férfi közölte, hogy lépjenek be nyugodtan és várják meg, amíg a lánya hazaér, mert boltban van. A lakrészben megkérte az édesapát, hogy ha lehet, hívják fel a panaszost, hogy mikor ér haza. Ezt a férfi megtette, majd átadta a r. alezredesnek a telefont. A rendőr köszönt, bemutatkozott és elmondta, hogy miért keresik, és hogy az ő elmondását is szeretnék meghallgatni az ügyben. A panaszos közölte, hogy mindjárt hazaér és várják meg nyugodtan a lakrészben. Miután a panaszos hazaért, a r. alezredes újra bemutatkozott és elmondta, hogy milyen bejelentésre érkeztek a helyszínre. A panaszos elmondta, hogy a bejelentő elmondásából egy szó sem igaz, neki semmilyen közüzemi vagy lakbértartozása nincs. A r. alezredes megkérdezte a panaszost, hogy a befizetett közüzemi csekkokról, illetve az általa fizetett lakberről van-e valamilyen igazolása. Erre azt válaszolta, hogy sem befizetési bizonylattal, sem a főbérlő részére átadott olyan papírral nem rendelkezik. Arra a kérdésre, hogy a főbérlő átadott-e valamilyen olyan papírt, amely szerint a bérleti szerződés fel lett mondva, azt válaszolta, hogy 2012. decemberében jött neki valamilyen levél, de azt nem vette át. 2012. december végén pedig átjött hozzá a főbérlő és akkor kapott papírt, de azt sem tudja megmutatni. A panaszos részére is elmondta, hogy ha anyagi természetű vitás ügyeiket semmilyen módon nem tudják rendezni, akkor a R.-i Járási Bírósághoz fordulhatnak. Ezt a panaszos is megértette, ekkor a rendőri intézkedést befejezték és elhagyták a helyszínt.

A panaszossal a rendőri intézkedés akkor kezdődött, miután a vásárlásból hazaért és kb. 20 percet vett igénybe.

A panaszossal szemben a rendőri intézkedést K. T. r. őrm.-rel közösen hajtottak végre 10 M bevetési ruházatot viselve. Az intézkedés során a fent leírt tartalmú beszélgetés folyt a

panaszossal. A panaszos által feltett esetleges kérdések mindegyikére kapott választ. Megválaszolatlan kérdés nem maradt. A főkérdése az volt, hogy abban az esetben, ha nem tud a főbérlőjével mit kezdeni, akkor kihez tud segítségért fordulni. Részére elmondta a r. alezredes, hogy a probléma jellegétől függ, hogy ki tud segíteni neki. Telefonos segélykérés esetén természetesen tud a rendőrséghez fordulni, illetve feljelentést is tud ott tenni. Anyagi természetű vitás ügyben, pedig a R.-i Járási Bírósághoz is tud fordulni. Esetleges birtokvédelem tekintetében, pedig a D.-i Önkormányzathoz. A panaszos a válaszokat megértette és tudomásul vette.

A panaszossal szemben mindvégig nyugodt légkörben, normál hangnemben lehetett beszélni.

A panaszos kapott felvilágosítást jogorvoslati lehetőségeiről, de ebből a panaszost elmondása alapján csak az érdekelte, hogy a főbérlővel szembeni anyagi vitát hogyan és hol tudja megoldani. A rendőri intézkedés úgy zárult, hogy miután a felek között anyagi természetű vita van, mely nem a rendőrség hatásköre és illetékessége, továbbá a felek mindegyike tájékoztatva lett arról, hogy hogyan és miként tudnak a vitás kérdésre megoldást találni, a rendőri intézkedés ezen felvilágosítások közlésével ért véget, hisz bűncselekmény, vagy szabálysértés elkövetésére utaló tény adat, körülmény nem merült fel.

2013. február 2-i rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat adta elő a r. alezredes:

A rendőri intézkedés oka az volt, hogy a D.-i Rendőrőrs szolgálati telefonjára L. J. ismételten bejelentést tett, miszerint albérlője és közte vita alakult ki a bérleti viszonytal kapcsolatosan, nem tudnak dűlőre jutni, az albérlő magatartása miatt fenyegetve érzi magát és szeretné, ha a rendőrség a helyszínen megjelenne és segítene neki, mert az ingatlan területére be akar jutni az albérlő, de ezt szerinte nem teheti meg, mert a bejelentő udvarának kapuját leláncolta és az albérlőnek mér nincs hatályos albérleti szerződése. A helyszínre történő kitérkezéskor a panaszos is a helyszínen volt. Mind a bejelentő, mind a panaszos részére bemutatkozott a r. alezredes, elmondta, hogy milyen rendőrök rendőrei, hogy bejelentésre érkeztek és ismertette a bejelentés tartalmát is. A rendőri intézkedést K. G. r. törm. és N. M. É. ftörm. segítségével folytatta le a r. alezredes.

A helyszínre bejelentésre érkeztek, de mivel a helyszíntől nem messze tartózkodtak, ezért tűnhetett úgy, hogy túl gyorsan értek oda. A rendőri intézkedésről rendőri jelentést készített a r. alezredes, amit annyiban egészítette ki, hogy a jelentésben a dátumot egy helyen elírta. A rendőri intézkedés 2013. február 2-án 21 óra 1 perckor kezdődött és 22 óra 30 percig tartott.

Az intézkedés során a korábbi rendőri jelentésben szereplő tartalmú beszélgetés folyt a panaszossal. A panaszos kérdéseket nem intézett hozzánk, csupán a saját igazát hajtogatta. Minden olyan megoldás, ami nem az ő igazát támasztja alá, az szerinte rossz, törvénytelen, és mindenki ellene van esküdve.

A panaszossal szemben mindvégig határozott, korrekt hangnemet használt a r. alezredes, annak ellenére is, hogy a panaszos többször is az emberi érintkezés alapjait semmibe vevő, trágár, többször is mocskolódó, sértő hangnemben beszólt és ilyen jellegű kijelentéseket használt mind a rendőrök, mind a bejelentő irányába. A panaszos ismételt tájékoztatást kapott a jogorvoslati lehetőségeiről. Mind a panaszos, mind a főbérlő tájékoztatást kaptak arról, hogy bérleti jogviszonyukból adódó jogvitát, annak tartalmától függően a R.-i Járási Bíróságon,

vagy a D.-i Polgármesteri Hivatalnál tudják megoldani. Esetleges bűncselekmény, vagy szabálysértés megvalósulása esetén pedig a rendőrségen tehetnek feljelentést.

A panaszos azon állítása, hogy abban az esetben, ha az ingatlanba be akar jutni, akkor elő lesz állítva nem igaz. Ilyen tartalmú közlés nem hangzott el, az ingatlanba történő bejutásával kapcsolatosan.

A panaszos azon állítása, hogy a bérleti jogviszonyból adódó iratokat látta a r. alezredes igaz, azzal a pontosítással, hogy a bérleti jogviszonyból adódó iratok közül a bérleti szerződést, a bérleti szerződés felmondását és annak átvételét látta, melyet a bejelentő mutatott meg előző nap.

A panaszos azon állítása miszerint azt mondtam volna, hogy „a felek állapotodjanak meg. abban, hogy a panaszos jövő héten 45 percre bemehet a dolgaiért az ingatlanba” nem igaz. Ilyen tartalmú közlés a r. alezredestől nem hangzott el.

A panaszos az események során olyan állapotba került, hogy összeveszett édesapjával és a testvérével. Miután összevesztek mobiltelefonján hívta a Sz.-i Rendőrkapitányságot és rendőrt kért a helyszínre. Telefonálása során mindvégig vele szemben állta a r. alezredes kb. három méterre, többször is mondta neki, hogy itt a rendőrség, nem kell telefonálnia, de a panaszos nem figyelt rá, csak a telefonálása után vette észre, hogy még mindig a helyszínen vannak a rendőrök és nem kell rendőrt hívnia. A telefon beszélgetést követően jelent meg V. I. r. tzls. és T. B. r. tzls. a helyszínen. A rendőri intézkedés azért húzódtott el, mert a panaszos csak a saját igazát hajtogatta, saját édesapjával és testvérével is összeveszett.

A panaszos az ingatlan bejutásában őt akadályozó tömeg igazoltatását nem kérte. Ezen személyek igazoltatása nem is lett volna lehetséges, mert ilyen tömeg nem volt a helyszínen, így nem volt kit igazoltatni.

A panaszos az újonnan kiérkező rendőröknek is elmondta a saját álláspontját, de a panaszos azon állítása, miszerint az ingatlanba történő bejutása esetén a panaszost előállítanák nem igaz, ilyen tartalmú közlés. A panaszos ismételt tájékoztatást kapott a jogorvoslati lehetőségeiről. Mind a panaszos, mind a főbérlet tájékoztatást kaptak arról, hogy bérleti jogviszonyukból adódó jogvitát, annak tartalmától függően a R.-i Járási Bíróságon, vagy a D.-i Polgármesteri Hivatalnál tudják megoldani. Esetleges bűncselekmény, vagy szabálysértés megvalósulása esetén pedig a rendőrségen tehetnek feljelentést.

A panaszos az események során rosszul lett, ezért a rendőrök kihívták a D. városi orvosi ügyeletet. Az orvosi ügyelet úgy ítélte meg, hogy a hölgyet a rendelőintézetbe kell szállítani. A helyszínen jelen volt a panaszos édesapja, testvére és annak élettársa, aki a panaszost az orvosi ügyeletre vitték. Ezt az orvosi ügyelet engedélyezte, a rosszul lét nem volt olyan fokú, hogy mentőegységre lett volna szükség. Az orvosi ügyelet a panaszost elkísérték. Figyelemmel arra, hogy az ügyben sem bűncselekményre, sem szabálysértésre utaló körülmény nem merült fel, így a rendőri intézkedést befejezték. A panaszos testvére tájékoztatva lett, hogy abban az esetben, ha olyan tényt, körülményt kíván előterjeszteni egy esetleges rendőri intézkedés alapját képezheti, akkor természetesen a rendőrség el fog járni. A panaszos testvére elmondta, hogy a panaszos az ügy rendezéséig lakhat nála, így a lakhatása megoldott. Ezzel a rendőrt intézkedést befejezték.

Jelentem, hogy a panaszos a fenti eseményekkel kapcsolatosan a Sz.-i Rendőrkapitányságon 2013. február 3-án 16 óra 51 perckor feljelentést tett L. J. ellen magánlaksértés vétsége miatt. A feljelentést a Sz.-i Rendőrkapitányság bűncselekmény hiányában elutasította.

3) A rendőrség megküldte a panaszos feljelentését elutasító határozatot, amely szerint a feljelentésben szereplő cselekmény nem bűncselekmény.

Az indokolás szerint a nyomozati iratokból megállapítható, hogy 2013. február 4-én a D. város, E. u. 19. szám alatt az esti órákban rendőri intézkedés történt. A bérbeadó a helyszínen intézkedő rendőröknek előadta, hogy a fenti ingatlan a tulajdonában van, melyet albérletbe adott ki a panaszosnak. Elmondása szerint az albérlő több közüzemű számlát is késve, vagy egyáltalán nem fizetett be, mely miatt két esetben is próbálta őt értesíteni levélben a bérleti szerződés felbontásáról, azonban azokat a panaszos nem vette át. December hónapban két tanúval felkereste személyesen a bérlőt és azok jelenlétében átadta a felmondási papírt. Ezt a dokumentumot a helyszínen intézkedő rendőröknek is bemutatta. Előadta még, hogy a többszöri sikertelen megegyezésre, február 3-án leláncolta az ingatlant, azonban a bérlő részére lehetőséget kínált arra, hogy személyes tárgyait magához vehesse. Egyébként a bérlő tartozása miatt polgári peres eljárást kíván majd érvényesíteni.

A panaszos a helyszínen intézkedő rendőröknek előadta, hogy nem tartozik senkinek, és az albérletet is kifizette márciusig. Rendőr járőr kérdésére úgy nyilatkozott, hogy a befizetésektől és az albérleti díj kifizetéséről semmilyen igazolással nem rendelkezik.

A Btk. szerint magánlaksértést az a személy követi el, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy őlt bent marad, illetve mást megakadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

Az iratokhoz csatolt 2011. október 22-én kelt bérleti szerződés 5. pontja kimondja, hogy „nem fizetés esetén a szerződés azonnal felbontható”. A 11. pont szerint „ha a bérlő bér, vagy rezsifizetési kötelezettségét nem teljesítené, a bérbeadó a bérleti szerződést azonnal felbonthatja, illetve a 9. pontja szerint a lakáshasználati jog a felmondással megszűnik.

Jelen esetben bár a bérlő lezárta a feljelentő által bérbe vett ingatlant, azonban ezzel a fenti bűncselekményt nem valósította meg, hiszen a bérleti szerződés korábban december hónapban felmondásra került, így a lakáshasználati joga megszűnt. Egyebekben lehetőséget biztosított a feljelentő számára, hogy kiköltözzön, személyes tárgyak elvihesse.

Fentiekre tekintettel a magánlaksértés vétsége miatt tett feljelentést bűncselekmény hiányában elutasította.

### III.

A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszbeadvány valamennyi részének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

A panaszos többek között azt sérelmezte, hogy a rendőrök a panaszos barátját, B. Gy-t és a panaszos édesapját is igazoltatták.

Az Rtv. 92. §-a szerint akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

Az Rtv. 92. §-ából következik továbbá, hogy a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett.

Nem vizsgálhatta a Testület a panasz azon részeit sem, amelyekben a panaszos másokkal szembeni – jogszerűtlennek ítélt – rendőri magatartásról számolt be, **mivel a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő.**

Mindezek alapján a Testület a 2013. február 1-jén és február 2-án a panaszossal szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét vizsgálta.

### IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. Szolgálati Szabályzat és egyéb joganyag rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

**A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, és a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez való jogát az alábbiak szerint.**



A)

*A Testület először a 2013. február 2-án történt rendőri intézkedést vizsgálta.*

A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 121. pontja, 166.§ (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértést követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Btk. 176.§ rendelkezik a fenti cselekmény bűncselekmény alakzatáról. [(1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, hivatalos eljárás színlelésével bemegy, vagy ott bent marad, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtévesztéssel a) éjjel, b) fegyveresen, c) felfegyverkezve, d) csoportosan bemegy vagy ott bent marad.

(3) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott módon, a (2) bekezdés szerint büntetendő, aki a (2) bekezdésben meghatározott módon mást megakadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

(4) A büntetés büntett miatt öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt a (2) bekezdésben írt módon követik el.]

A magánlaksértésnek mind a szabálysértési, mind a bűncselekményi alakzatának elkövetői csak magánindítványra büntetendők.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl.

bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy ingatlanmal kapcsolatos vitáról, illetve arról, hogy a bejelentő fenyegetve érzi magát a bérlőtől.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlannál tartózkodó személyek (a bérlő vagy a tulajdonos) valamelyike a magánlaksértés szabálysértését követik el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

**Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.**

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

i) A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentés szerint a bejelentést követően F. P. r. alezredes K. T. r. őrm.-rel jelent meg a helyszínen, ahol a bejelentő L. J.-né fogadta. A panaszos ekkor még nem tartózkodott a helyszínen. L. J.-né elmondta, hogy ő az ingatlan tulajdonosa, az ingatlan egy részét tőle bérlő a panaszos. A panaszos a bérbeadó elmondása alapján a bérleti szerződésben ráháruló kötelezettségeket nem teljesítette, ezért 2012. december elején két esetben is próbálta írásban ezt közölni az albérlőjével és ezzel egyidejűleg a bérleti szerződést is írásban kívánta felmondani. Miután ez nem sikerült, ezért két hatósági tanúval 2012. december végén felkereste az albérlőjét, és a felmondást átadta részére. Az albérlőnek közüzemi számla és lakbér hátraléka is keletkezett. A tulajdonos az ezzel kapcsolatos iratokat a rendőröknek megmutatta. A tulajdonossal közölte a r. alezredes, hogy abban az esetben, ha anyagi vitás ügyeik vannak, és semmilyen formában nem tudnak megegyezésre jutni, akkor a R.-i Járási Bíróságon tud eljárást kezdeményezni. A tulajdonos a közlést tudomásul vette. Miután a panaszos hazaért a r. alezredes újra bemutatkozott és elmondta, hogy milyen bejelentésre érkeztek a helyszínre. A panaszos elmondta, hogy a bejelentő elmondásából egy szó sem igaz, neki semmilyen közüzemi vagy lakbértartozása nincs. Ezt azonban sem befizetési bizonylattal, sem a főbérlő részéről átadott papírral nem tudta igazolni. Arra a kérdésre, hogy a főbérlő átadott-e valamilyen olyan papírt, amely szerint a bérleti szerződés fel lett mondva azt válaszolta, hogy 2012. decemberének jött neki valamilyen levél, de azt nem vette át. 2012. december végén pedig átjött hozzá a főbérlő és akkor kapott papírt, de azt sem tudja

megmutatni. A panaszos főkérdése az volt, hogy abban az esetben, ha nem tud a főbélőjével mit kezdeni, akkor kihez tud segítségért fordulni. Részére elmondta a r. alezredes, hogy a probléma jellegétől függ, hogy ki tud segíteni neki. Telefonos segélykérés esetén természetesen tud a rendőrséghez fordulni, illetve feljelentést is tud ott tenni. Anyagi természetű vitás ügyben, pedig a R.-i Járási Bírósághoz is tud fordulni. Esetleges birtokvédelem tekintetében, pedig a D.-i Önkormányzathoz. A panaszos a válaszokat megértette és tudomásul vette. Ezt a panaszos is megértette, ekkor a rendőri intézkedést befejezték és elhagyták a helyszínt

A Testület álláspontja szerint a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján a helyszínen nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos lakásban való tartózkodása jogszerű volt-e vagy sem. *(Noha a tulajdonos szavahihetőségét megkérdőjelezi azon bejelentése, miszerint fenyegetve érzi magát az – egyébként a helyszínen se tartózkodó – panaszostól.)* Az azonban az adatok alapján kiderült, hogy valamikor korábban a panaszos egy polgári jogi ügylet (lakásbérlet) alapján jogszerűen tartózkodott az ingatlanban. (Viszont az nem volt megállapítható, hogy ezen szerződését valóban felmondták-e, illetve átadták-e neki a felmondó levelet, a felmondásra jogszerűen került-e sor. Ezen kérdés megítélése pedig nem is a rendőrség, hanem a bíróság feladata.)

A Testület álláspontja szerint az adott helyzetben a rendőröknek kötelességük volt megadni a szükséges jogi tájékoztatást a feleknek egyrészt a tekintetben, hogy az ügy eldöntésére nekik nincs hatáskörük (mivel a lakáshasználat, illetve az elmaradt lakbér tartozás rendezésének kérdése bírósági hatáskörbe tartozik), másrészt arról, hogy jogaiknak mely fórum előtt szerezhetnek érvényt.

**A rendelkezésre álló információk alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök eleget tettek eleget az Rtv. 24. §-ában előírt tájékoztatási kötelezettségüknek, ezért ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

ii) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés alatt igazoltatták.

Az Rtv. 29. § szerint rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímet, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

A fentiekben kifejtettek szerint a helyszínen rendelkezésre álló információk alapján nem volt megállapítható, hogy a panaszos vagy pedig a tulajdonos helyezkedett-e magatartásával a jogszerűtlenség talajára, és hogy melyikük követett el magatartásával szabálysértést.

A fentiek miatt, illetve a rendőri intézkedéshez szükséges volt a bejelentő, illetve az ügyben érintett másik fél személyazonosságának megállapítása, és a nyilatkozatuk rögzítése.

**Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi adatok védelméhez fűződő joga.**

B)

*A Testület először a 2013. február 3-án történt rendőri intézkedést vizsgálta.*

A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A Testület itt is hivatkozik az A) pontban felhívott jogszabályhelyekre és megállapításokra.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy telefonos bejelentés érkezett a rendőrkapitányságra egy ingatlannal kapcsolatos vitáról.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett ingatlannál tartózkodó személyek (a bérlő vagy a tulajdonos) valamelyike a magánlaksértés szabálysértését követik el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A Testület itt ismét hivatkozik az Rtv. 24.§-ának fentebb már idézett szakaszaira.

A panaszos előadása szerint a lakásánál egy 15-20 fős csoport várta, akik megakadályozták abban, hogy a bérleményébe bemenjen a családjával. A kiérkező rendőrnek (aki előző nap is intézkedett) a panaszos elmondta, hogy ezek az emberek nem engedik be. Erre a rendőr minden további kérdés nélkül azt mondta, hogy „Jogos, mert láttam a papírt, hogy decemberi hónapban fel lett mondva a szerződés”. Erre a panaszos közölte, hogy ott van a bérleti szerződése, és nem mondtak fel neki, mindent rendesen megfizetett. Ez a rendőröket nem érdekelte, rá sem néztek a papírra. Ugyanaz a rendőr azt mondta, hogy „állapodjunk meg, hogy a jövő héten egy nap 45 percre egyedül bemehet, és annyi tárgyat összeszedhet, amennyit tud”. Ezen eljárás miatt a panaszosban az érzés támadt, hogy az intézkedő rendőr „be lehet avatva”, ezért pánikba esett. Levette a cipőjét és be akart mászni a bérlemény udvarára (mély szintén a bérleti jogviszony része). Ekkor a rendőr rászólt, hogy fejezze be, különben elő fogják állítani. Erre a panaszos elállt a korábbi szándékától és sírva leült a földre, a rendőrök elmentek. Később hívására újabb rendőrök érkeztek a helyszínre, akik nem segítettek neki, sőt ők is előállítását helyezték kilátásba.

A rendőri jelentés szerint ezzel szemben a helyszínen nem tartózkodott más csak a panaszos és családja, és a bejelentő. A rendőri intézkedés oka az volt, hogy a D.-i Rendőrőrs szolgálati telefonjára L. J. ismételt bejelentést tett, miszerint albérlője és közte vita alakult ki a bérleti viszonytal kapcsolatosan, nem tudnak dűlőre jutni, az albérlő magatartása miatt fenyegetve érzi magát és szeretné, ha a rendőrség a helyszínen megjelenne és segítene neki, mert az

ingatlan területére be akar jutni az albérlő, de ezt szerinte nem teheti meg, mert a bejelentő udvarának kapuját leláncolta és az albérlőnek mér nincs hatályos albérleti szerződése.

Kiérkezés után meghallgatták a feleket a rendőrök, ekkor a tulajdonos ismét elmondta, hogy leláncolt a ház bejáratát és nem engedi be a bérlőt. A rendőr ezt követően mind a panaszost, mind a főbérlőt tájékoztatták arról, hogy nincs hatáskörük, és a bérleti jogviszonyukból adódó jogvitát, annak tartalmától függően a R.-i Járási Bíróságon, vagy a D.-i Polgármesteri Hivatalnál tudják megoldani. Esetleges bűncselekmény, vagy szabálysértés megvalósulása esetén pedig a rendőrségen tehetnek feljelentést. A panaszos azon állítása, hogy abban az esetben, ha az ingatlanba be akar jutni, akkor elő lesz állítva nem igaz. Ilyen tartalmú közlés nem hangzott el, az ingatlanba történő bejutásával kapcsolatban. A panaszos azon állítása miszerint azt mondta a rendőr neki, hogy „a felek állapodjanak meg. abban, hogy a panaszos jövő héten 45 percre bemehet a dolgaiért az ingatlanba” nem igaz. A panaszos az újonnan kiérkező rendőröknek is elmondta a saját álláspontját, de a panaszos azon állítása, miszerint az ingatlanba történő bejutása esetén a panaszost előállítanák nem igaz, ilyen tartalmú közlés. A panaszos ismételt tájékoztatást kapott a jogorvoslati lehetőségeiről. Mind a panaszos, mind a főbérlő tájékoztatást kaptak arról, hogy bérleti jogviszonyukból adódó jogvitát, annak tartalmától függően a R.-i Járási Bíróságon, vagy a D.-i Polgármesteri Hivatalnál tudják megoldani. Esetleges bűncselekmény, vagy szabálysértés megvalósulása esetén pedig a rendőrségen tehetnek feljelentést.

A rendőrség és a panaszos előadása több helyen ellentmond egymásnak (pl. jelenlévők száma), abban azonban egybevágh, hogy a tulajdonos lezárta az ingatlant, és oda nem engedte be a bérlőt.

Miként az az előző napi intézkedésnél, a jelen esetről is elmondható, hogy a rendőrök rendelkezésére álló információk alapján a helyszínen nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos lakásban való tartózkodása jogszerű volt-e vagy sem. Az azonban az adatok alapján kiderült, hogy valamikor korábban a panaszos egy polgári jogi ügylet (lakásbérlet) alapján jogszerűen tartózkodott az ingatlanban. (Viszont az nem volt megállapítható, hogy ezen szerződését valóban felmondták-e, illetve átadták-e neki a felmondó levelet, a felmondásra jogszerűen került-e sor. Ezen kérdés megítélése pedig nem is a rendőrség, hanem a bíróság feladata.)

Ugyanakkor a Testület álláspontja szerint a szövevényes és a helyszínen nehezen felderíthető kapcsolati rendszer ellenére is megállapítható volt a helyszínen, hogy a panaszost, mint lakáshasználót (akkor is ha egy korábbi felmondás folytán esetlegesen ez a jogcíme már megszűnt) megilleti a birtokvédelem és a házijog büntetőjogi védelme is a tulajdonossal szemben, különös figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság ezen tárgyú a joggyakorlat számára iránymutató döntésére. [EBH 2002.733.: A házi jog büntetőjogi védelme a lakáshasználót megilleti a lakás tulajdonosával szemben abban az esetben is, ha az utóbbi - bizonyos mértékben méltányolható okból - a lakás használatának megszüntetésére és a lakás átadására hívta fel ].

A Legfelsőbb Bíróság fentebb hivatkozott döntésében kifejtette, hogy „a bírói gyakorlat kezdettől fogva egységes és következetes abban, hogy ha a lakás használója jogszerűen költözött a lakásba és ott is lakik, akkor megilleti a lakás használatához való jog, még akkor is, ha a benttartózkodásának jogcíme időközben megszűnt, így igényt tarthat az ún. házijog büntetőjogi védelmére akár a lakás tulajdonosával szemben is. Az ő engedélye nélkül a

hasonló módon ott lakón kívül más személy csak tűzoltás vagy más hasonló súlyú és szükségességű segítségnyújtás jogcímén mehet be a lakásba; a bemenetel minden más esetben jogellenes, függetlenül attól, hogy van-e a behatolónak valamilyen jogcíme erre vagy nincs. Mindebből az következik, hogy az ott nem lakó - legyen az bár maga a lakás tulajdonosa - az esetleg meglévő jogos érdekét is csak más módon érvényesítheti jogszerűen. A szóban levő bűncselekmény jogi tárgya a házi jog; a büntetőjogi védelem a lakás tényleges használóját, birtokosát megilleti még abban az esetben is, ha a használat jogszerűsége a cselekmény elkövetésekor már megszűnt (természetesen abban az esetben, ha a használat eredetileg jogszerű volt).”

A jelen esetben, szemben a február 1-jei intézkedéssel, a február 2-i esetről új elemként merült fel az a tény, hogy a tulajdonos a bérlőt és családját kizárta az ingatlanból.

Emiatt a Testület álláspontja szerint a rendőrség mulasztott egyrészt akkor, amikor a hatáskörhiányra és az eljárásra jogosult szervre vonatkozó tájékoztatás mellett nem hívta fel a tulajdonos figyelmét arra, hogy jogerős bírósági ítélet vagy más hatósági határozat nélkül nem zárhatja ki az ingatlanból a bérlőt, még akkor sem a lakáshasználatra vonatkozó jogosultsága a tulajdonos szerint megszűnt és emiatt a felek között vita van a lakáshasználat kérdésében. Másrészt, amikor ugyanezen okból egyúttal nem szólította fel a tulajdonost arra, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen jellegű magatartástól (a bérlő kizárásától), mivel az ilyen magatartása felvetheti a magánlaksértés szabálysértési, illetőleg vétségi alakzatának a gyanúját is.

**A rendelkezésre álló információk alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök nem eleget tettek az Rtv. 24. § szerinti tájékoztatási és az Rtv. 13. § szerinti intézkedési kötelezettségüknek, ezért ennek kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

*A Testület ehelyütt ismét megjegyzi, hogy az utóbbi időben jelentős számban elszaporodott olyan jellegű jogviták miatt, amelyben a tulajdonos és a bérlő, szíveségi lakáshasználó használathoz való joga vitás, és amelyekben a felek rendőri segítséget kérnek, szükséges, hogy a járőrszolgálatot ellátó rendőrök számára kiadásra kerüljön egy módszertani útmutató az ilyen helyzetek kezeléséről, illetve, hogy a rendőröket akár továbbképzés vagy előadás formájában megfelelő tájékoztassák a tulajdonos és a bérlő/használó alapvető jogosultságairól, így ugyanis számos a későbbiekben elmérgesedő jogvita megelőzhető lenne.*

*Ismételten felhívja továbbá a Testület a rendőrség figyelmét arra, hogy szükséges lenne ilyen jellegű jogvitáknál a helyszínen tapasztalt tények valamilyen – az intézkedésben érintett felek által kikérhető módon történő – dokumentálása, mivel ez jogos igénye az állampolgároknak a későbbi jogérvényesítésüket megkönnyebbitendő.*

#### IV.

A Testület álláspontja szerint a 2013. február 1-jén tett bejelentés kapcsán a rendőröknek fennállt az intézkedési kötelezettsége, és jogszerűen, kellő jogalap birtokában vonták a panaszost igazoltatás alá, így nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga. A rendőrök eleget tettek eleget az Rtv. 24. §-ában előírt tájékoztatási

kötelezettségüknek, ezért ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület álláspontja szerint a 2013. február 2-i bejelentés kapcsán szintén intézkedési kötelezettsége keletkezett a rendőröknek, amelynek azonban csak részben tettek eleget, mivel a tájékoztatásuk nem volt teljes körű, illetve a tulajdonost nem hívták fel, hogy a jövőben tartózkodjon a magatartásától. Ezért a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának súlyos fokú sérelmét a tájékoztatási kötelezettség és az intézkedési kötelezettség elmulasztása miatt.

**A megvalósult alapjogsértések a Testület megítélése szerint elérték a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.**

**Budapest, 2014. június 12.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes, előadó testületi tag

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Wildner Domonkos**  
testületi tag

**Dr. Cservák Csaba**  
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET